

De gamle platter fortæller – 42.

DAGBLADETS navnkundige journalist, salige Arne Jensen, skrev i starten af 1970'erne artikelserien "De gamle platter fortæller" om kongeskiverne fra Roskilde og Omegns Fugleskydningsselskab. Det blev til i alt 75 artikler, der blev bragt i DAGBLADET i 1972/73. Enkelte af artiklerne blev gengivet op til fugleskydningsselskabets 200 års jubilæum i 1987.

Som en markering af fugleskydningsselskabets 225 års jubilæum, den 28. august 2012, bliver Arne Jensens artikler nu genudgivet. I nogle tilfælde er historien eller ny viden løbet fra artiklerne, men i respekt for Arne Jensen, bliver alle artiklerne bragt, som de i sin tid blev skrevet af den lune journalist. Bortset fra justeringer af diverse trykfejl, er der ikke rettet et komma i Arne Jensens artikler. For at artiklerne til stadighed kan have et opdateret og korrekt indhold i forhold til nutidens læsere, vil der dog i de fleste tilfælde være tilføjet et supplerende efterskrift til de gamle artikler.

Skulle disse tilføjelser eller korrektioner være mangelfulde eller utilstrækkelige, vil det være meget interessant hvis DAGBLADETS læsere kan supplere.

Foruden de gamle artikler, har redaktøren på fugleskydningsselskabets hjemmeside, Henrik Brandt, i samarbejde med redaktionsleder på DAGBLADET Lars Ahn Pedersen forøget serien med yderligere 25 artikler. De 100 artikler vil blive bragt i DAGBLADET i de 100 lørdagsaviser der ligger op til jubilæumsdagen.

Fugleskydningsselskabet officielle betegnelse for de gamle klenodier er "skiver", men i fortsat respekt for Arne Jensens ordvalg, vil vi her bibeholde den oprindelige overskrift.

Interesserede læsere kan læse meget mere om det gamle selskab på www.roskildefugleskydning.dk.

Musikdirektør med høj hat

For omkring 50 år siden begyndte koncerterne i Byparken

I de mørke og triste vintermåneder kan det være oplivende at tænke på sommerens glade timer, i dette tilfælde de ugentlige koncerter i Byparken, hvor der tirsdag efter tirsdag samles tusinder for at høre solister og orkestre.

Men vi vil lade tankerne gå et halvt hundrede år tilbage, da musikdirektør Chr. Sørensen – altid med høj hat – dirigerede sine musici i Byparken, hvor man i 1922 opførte pavillonens, syv år efter indvielsen af parken, der var en testamentarisk gave fra en af Roskildes største velyndere, agent Schmeltz. Han er iøvrigt blevet hædret af sin by med et stednavn, der slår knuder på tungen: Schmeltz' Plads.

Koncerterne, der begyndte umiddelbart efter pavillonens åbning, altså for ca. 50 år siden, havde unægtelig et andet præg dengang end nu.

Som sagt havde Chr. Sørensen sin høje hat på, et symbol på gammel spillemandsværdighed, og repertoiret var også lidt anderledes, vel nok med Lumbye som yndlings komponist. Der samledes heller ikke flere tusinde om musikerne, men højst få hundrede.

Ældre roskildensere fortæller, at byparkkoncerterne dengang gik under navnet dyrskue. Det kom af, at de unge mænd stod så pænt som det kunne lades sig gøre, mens byens unge damer – ærbart ved hinandens side – skridtede "fronten" af og under stille fnisen og skjulte øjekast lod sig beundre af det andet køn. Nu og da opnåedes der måske kontakt, men et besøg i restauratør Rasmus Hansens pavillon blev det sjældent til, for tjenerne krævede 50 øre plus 10 pct. i slæv for en pilsner!

*

Musikdirektør Chr. Sørensen, der døde i 1937 i en alder af 67 år, blev fuglekonge i Roskilde og Omegns Fugleskydningsselskab i 1935, og hans platte, der findes i samlingen på hotel Prindsen,

forestiller hans ejendom, Karen Olsdatterstræde 13. Her boede han, der var ugift med sin søster, og de to vidste lige så lidt som alle andre dengang og i dag, hvilken fortidig Karen Olsdatter, strædet er opkaldt efter.

Chr. Sørensen, der 20. maj i år ville være fyldt 100 år, var fjerde og sidste led af en gammel musikerslægt. Hans oldefar var stadsmusikanterstvend i Roskilde, Niels Sørensen, hans bedstefar Roskildes sidste stadsmusikant, Søren Chr. Sørensen, og hans far musikdirektør Th. Sørensen. Alle fire generationer var med til at sætte stemning og fest over byens og omegnens sammenkomster.

*

Slægtens traditioner havde sat Chr. Sørensen på plads længe før, han begyndte at tænke over fremtiden. De musikalske evner havde han i arv, og lysten fik han også. Han var kun 8 år, da hans far gav ham en violin i hånden og lærte ham at spille. Kunne han ikke noderne, faldt der en øretæve - og Chr. Sørensen lærte sit fag. 13 år gammel startede han sin musikalske karriere. Det var ved en julekoncert på Sct. Hans Hospital, hvor der blev spillet op til dans.

Siden spillede han i et halvt århundrede i byens og egnens foreninger, ved familiefester, i danseskoler, ved skolefester, byparkkoncerter og andre lejligheder. Han blev for børnene en hyggelig onkel og for den ældre generation en lun og gemytlig musikanter – som det hedder i DAGBLADET's nekrolog over ham.

*

Nutiden betragter måske Chr. Sørensen som et uvirkeligt begreb fra fortiden, men andre har et andet syn på sagen. Da DAGBLADET henvendte sig til den 86-årige tømrermester William Kristensen, Dronning Margrethes Vej 22, for at få oplysninger om denne artikels emne, fortalte han om en musikdirektør Sørensen, hvis data vi ikke kunne få til stemme med Chr. Sørensens. Da vi gjorde opmærksom på, at der var tale om Chr. Sørensen, svarede William Kristensen:

- Nå, jamen, det er jo den unge Sørensen!

- aj.

*

Efterskrift:

I dag hænger skiverne for de nulevende fuglekonger i Restaurant Håndværkeren, mens de afdøde fuglekongers skiver er deponeret på Roskilde Museum. Chr. Sørensens skive indgår desværre ikke i museets særlige afsnit for skiverne og historien omkring Roskilde Fugleskydningsselskab. Skiven ligger i museets arkiv.

- hb.

Artiklen blev bragt i Dagbladet den 13. januar 1973 og den 2. juli 2011